

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (sedmi razširjeni senat)

z dne 23. februarja 2022*

„Nepogodbena odgovornost – Konkurenca – Trgi mednarodnih storitev hitre dostave malih paketov v EGS – Koncentracija – Sklep o nezdržljivosti koncentracije z notranjim trgov – Razglasitev ničnosti sklepa s sodbo Splošnega sodišča – Splošno sklicevanje na druga pisanja – Tožbeni razlogi ali očitki, ki jih je podala tretja oseba v neki drugi zadevi – Dokazi, podani v repliki – Neobrazložitev zamude – Nedopustnost – Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice“

V zadevi T-540/18,

ASL Aviation Holdings DAC s sedežem v Swordsu (Irska),

ASL Airlines (Ireland) Ltd s sedežem v Swordsu,

ki ju zastopajo N. Travers, SC, H. Kelly, K. McKenna in R. Scanlan, solicitors,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki jo zastopajo N. Khan, P. Berghe, M. Farley in R. Leupold Henning, agenti,

tožena stranka,

zaradi predloga na podlagi člena 268 PDEU za nadomestilo škode, ki naj bi tožečima strankama nastala zaradi nezakoničnosti Sklepa Komisije C(2013) 431 z dne 30. januarja 2013 o nezdržljivosti koncentracije z notranjim trgov in delovanjem Sporazuma EGP (zadeva COMP/M.6570 – UPS/TNT Express),

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi razširjeni senat),

v sestavi S. Papasavvas, predsednik, R. da Silva Passos, sodnik, I. Reine, sodnica, L. Truchot in M. Sampol Pucurull (poročevalec), sodnika,

sodna tajnica: E. Artemiou, administratorica,

na podlagi pisnega dela postopka in obravnave z dne 29. oktobra 2020

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Družba TNT Express NV (v nadaljevanju: TNT) je 26. aprila 2012 pred združitvijo z družbo United Parcel Service, Inc. (v nadaljevanju: UPS) začela pogajanja z družbama ASL Aviation Holdings DAC, nekdanjo ASL Aviation Group Ltd, in ASL Airlines (Ireland) Ltd, nekdanjo Air Contractors Ireland Ltd, (v nadaljevanju skupaj: ASL ali tožeči stranki), da bi jima odstopila svoje dejavnosti zračnega prevoza. Razlog za ta pogajanja je bila prepoved subjektom iz tretjih držav, kot je družba UPS, da opravljajo storitve zračnega prevoza v Evropski uniji, v skladu s členom 4, točka (f), Uredbe (ES) št. 1008/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o skupnih pravilih za opravljanje zračnih prevozov v Skupnosti (UL 2008, L 293, str. 3).
- 2 Evropska komisija je 26. junija 2012 objavila obvestilo o predhodni priglasitvi koncentracije (zadeva COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (UL 2012, C 186, str. 9) na podlagi člena 4 Uredbe Sveta (ES) št. 139/2004 z dne 20. januarja 2004 o nadzoru koncentracij podjetij (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 40), kakor se izvaja z Uredbo Komisije (ES) št. 802/2004 z dne 21. aprila 2004 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 8, zvezek 3, str. 88).
- 3 Tožeči stranki sta 15. novembra 2012 z družbo TNT sklenili dva sporazuma (v nadaljevanju skupaj: sporazuma iz leta 2012):
 - sporazum o prevzemu, naslovljen „UPS-SPA“ (v nadaljevanju: sporazum UPS-SPA), v skladu s katerim naj bi družba ASL po izvedbi koncentracije družb UPS in TNT pridobila 100 % družbe TNT Airways SA/NV in družbe Pan Air Lineas Aereas SA;
 - sporazum o storitvah, naslovljen „UPS-ATSA“, v skladu s katerim bi po izvedbi tako koncentracije družb UPS in TNT kot sporazuma UPS-SPA družba ASL pet let opravljala storitve zračnega prevoza za družbo UPS in tretje osebe z zračnimi sredstvi družbe TNT Airways, ki bi jih družba ASL pridobila na podlagi sporazuma UPS-SPA.
- 4 Kot datum začetka veljavnosti sporazumov iz leta 2012 je bil določen 1. februar 2013, pod pogojem, da bi Komisija koncentracijo družb UPS in TNT razglasila za združljivo z notranjim trgom.
- 5 Družba UPS je 16. novembra 2012 Komisijo obvestila o sklenitvi sporazumov iz leta 2012.
- 6 Komisija je 11. januarja 2013 družbo UPS obvestila, da namerava prepovedati načrtovano koncentracijo med njo in družbo TNT.
- 7 Družba UPS je 14. januarja 2013 to informacijo objavila v sporočilu za javnost.
- 8 Komisija je 30. januarja 2013 sprejela Sklep C(2013) 431 o nezdržljivosti koncentracije z notranjim trgom in delovanjem Sporazuma EGP (zadeva COMP/M.6570 – UPS/TNT Express) (v nadaljevanju: sporni sklep). Komisija je menila, da koncentracija družb UPS in TNT pomeni bistveno oviro za učinkovito konkurenco na zadevnih trgih storitev v 15 državah članicah, in sicer v Bolgariji, Češki republiki, na Danskem, v Estoniji, Latviji, Litvi, na Madžarskem, Malti, Nizozemskem, Poljskem, v Romuniji, Sloveniji, na Slovaškem, Finskem in Švedskem.

- 9 Družba UPS je v sporočilu za javnost z istega dne napovedala, da se odpoveduje načrtovani koncentraciji.
- 10 Družba UPS je 5. aprila 2013 pri Splošnem sodišču vložila tožbo za razglasitev ničnosti spornega sklepa, ki je bila vpisana pod številko T-194/13.
- 11 Komisija je 12. maja 2015 objavila nezaupno različico spornega sklepa.
- 12 Komisija je 4. julija 2015 objavila obvestilo o predhodni priglasitvi koncentracije (zadeva M.7630 – FedEx/TNT Express) (UL 2015, C 220, str. 15) v zvezi s transakcijo, s katero naj bi družba FedEx Corp. prevzela družbo TNT.
- 13 Komisija je 8. januarja 2016 sprejela Sklep o združljivosti koncentracije z notranjim trgov in delovanjem Sporazuma EGP (zadeva M.7630 – FedEx/TNT Express), katerega povzetek je bil objavljen v *Uradnem listu Evropske unije* (UL 2016, C 450, str. 12), v zvezi s koncentracijo družb Fedex in TNT.
- 14 Družba Fedex in tožeči stranki so 5. februarja 2016 sklenile sporazum, s katerim bi zadnjenavedeni družbi prevzeli zračna sredstva družbe TNT, in sporazum o opravljanju storitev zračnega prevoza za družbo Fedex.
- 15 Splošno sodišče je s sodbo z dne 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisija (T-194/13, EU:T:2017:144), sporni sklep razglasilo za ničn.
- 16 Komisija je 16. maja 2017 zoper sodbo z dne 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisija (T-194/13, EU:T:2017:144), vložila pritožbo, ki jo je Sodišče nato zavrnilo s sodbo z dne 16. januarja 2019, Komisija/United Parcel Service (C-265/17 P, EU:C:2019:23).

Postopek in predlogi strank

- 17 Tožeči stranki sta 11. septembra 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili to tožbo.
- 18 Ker je bila sestava Splošnega sodišča spremenjena, je predsednik Splošnega sodišča s sklepom z dne 17. oktobra 2019 na podlagi člena 27(3) Poslovnika Splošnega sodišča zadevo dodelil novemu sodniku poročevalcu, razporejenemu v sedmi senat.
- 19 Splošno sodišče je na predlog sedmega senata na podlagi člena 28 Poslovnika odločilo, da zadevo predodeli razširjeni sestavi.
- 20 Splošno sodišče (sedmi razširjeni senat) je na predlog sodnika poročevalca odločilo, da začne ustni del postopka, in je v okviru ukrepov procesnega vodstva, ki so določeni v členu 89 Poslovnika, strankam postavilo pisna vprašanja. Stranke so na ta vprašanja odgovorile v za to določenem roku.
- 21 Na obravnavi sta tožeči stranki izjavili, da obseg odškodninskega zahtevka zmanjšujeta zaradi elementov, ki so se pojavili po vložitvi tožbe, kar je bilo zabeleženo v zapisnik obravnave.

- 22 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:
- Komisijo spozna za odgovorno na podlagi člena 268 PDEU in člena 340, drugi odstavek, PDEU za škodo v znesku 93.881.731 EUR oziroma v drugem znesku, ki ga bo Splošno sodišče določilo za primernega, ki je nastala zaradi nezakonnosti spornega sklepa;
 - Komisiji naloži plačilo zamudnih obresti, ki začnejo teči z dnem razglasitve sodbe o tej tožbi in do polnega plačila, po obrestni meri, ki jo Evropska centralna banka (ECB) uporablja za svoje operacije glavnega refinanciranja, povečani za dve odstotni točki, in sicer na znesek 93.881.731 EUR oziroma drug znesek, ki ga bo Splošno sodišče določilo za primernega;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 23 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;
 - tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 24 Tožeči stranki zahtevata odškodnino za izgubo dobička, ker sporazumov iz leta 2012, sklenjenih z družbo TNT, nista mogli izvršiti zaradi sprejetja spornega sklepa, s katerim je bila koncentracija družb UPS in TNT razglašena za nezdružljivo z notranjim trgov.
- 25 Tožeči stranki se v utemeljitev tega zahtevka sklicujeta na dovolj resno kršitev njunih temeljnih pravic in temeljnih pravic družbe UPS s strani Komisije (prvi in drugi tožbeni razlog) ter na obstoj resnih in očitnih napak pri presoji Komisije v zvezi s koncentracijo družb UPS in TNT (tretji tožbeni razlog), nato pa trdita, da jima je bila zaradi teh nezakonnosti neposredno povzročena škoda (četrti tožbeni razlog), in podajata oceno te škode (peti tožbeni razlog).
- 26 Komisija ugovarja, da je tožba delno zastarala ter da je delno nedopustna in vsekakor neutemeljena.

Uvodne ugotovitve

- 27 V skladu s členom 340, drugi odstavek, PDEU mora Unija v primeru nepogodbene odgovornosti v skladu s splošnimi načeli, ki so skupna pravnim ureditvam držav članic, nadomestiti kakršno koli škodo, ki so jo povzročile njene institucije ali njeni uslužbenci pri opravljanju svojih dolžnosti.
- 28 V skladu z ustaljeno sodno prakso se za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti Unije zahteva, da so izpolnjeni trije kumulativni pogoji, in sicer da so s kršenim pravnim pravilom posameznikom podeljene pravice in da je kršitev dovolj resna, da je dejansko izkazan nastanek škode ter, nazadnje, da obstaja neposredna vzročna zveza med kršitvijo obveznosti, ki je naložena avtorju akta, in škodo, ki je nastala oškodovancem (sodba z dne 13. decembra 2018, Evropska unija/Kendrion, C-150/17 P, EU:C:2018:1014, točka 117; glej v tem smislu tudi sodbo z dne 4. julija 2000, Bergaderm in Goupil/Komisija, C-352/98 P, EU:C:2000:361, točke od 39 do 42). Kumulativnost teh pogojev pomeni, da če eden od pogojev ni izpolnjen, nepogodbene

odgovornosti Unije ni mogoče uveljavljati (glej v tem smislu sodbi z dne 9. septembra 1999, *Lucaccioni/Komisija*, C-257/98 P, EU:C:1999:402, točki 63 in 64, in z dne 15. junija 2000, *Dorsch Consult/Svet in Komisija*, C-237/98 P, EU:C:2000:321, točka 54).

- 29 V obravnavanem primeru je treba poudariti, da se trditve tožečih strank o resni kršitvi njihovih temeljnih pravic in temeljnih pravic družbe UPS s strani Komisije ter obstoju resnih in očitnih napak pri presoji Komisije v zvezi s koncentracijo družb UPS in TNT nanašajo na prvi pogoj za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti Unije, medtem ko se trditve, da jima je bila zaradi teh nezakonitosti neposredno povzročena škoda, in trditve v zvezi z oceno te škode nanašajo na tretji oziroma drugi pogoj.
- 30 Pred preučitvijo prvega pogoja je treba opredeliti povezavo med to odškodninsko tožbo in tožbo v zadevi T-834/17.
- 31 Tožeči stranki trdita, da sta bila sporazuma iz leta 2012 odpovedana zaradi sprejetja spornega sklepa, s katerim je Komisija nasprotovala koncentraciji družb UPS in TNT. Ker je Splošno sodišče ta sklep razglasilo za ničen zaradi kršitev pravice družbe UPS do obrambe, tožeči stranki menita, da je nezakonito sprejetje spornega sklepa neposreden vzrok za nemožnost izvršitve sporazumov iz leta 2012, ki sta bila bistvena za izvedbo koncentracije družb UPS in TNT. Tožeči stranki trdita, da sta bili zaradi tega nezakonitega sklepa prikrajšani za dobiček, ki sta ga pričakovali od teh sporazumov, ali vsaj za možnost, da bi imeli tak dobiček. Tožeči stranki tako zahtevata odškodnino za izgubo dobička, ki naj bi jo utrpeli.
- 32 Tožeči stranki se v bistvu sklicujeta na dve nezakonitosti, ki sta povzročili nepogodbeno odgovornost Unije. Prva nezakonitost se nanaša na kršitev temeljnih pravic, zlasti pravice družbe UPS do obrambe, ker Komisija ni posredovala ekonometričnega modela, ki ga je v spornem sklepu uporabila za analizo učinkov koncentracije na cene. To nezakonitost naj bi Splošno sodišče ugotovilo v sodbi z dne 7. marca 2017, *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144). Druga zatrjevana nezakonitost so napake pri presoji koncentracije družb UPS in TNT, ki jih je družba UPS zatrjevala v odškodninski tožbi v zadevi T-834/17. Te napake se nanašajo na analizo učinkov koncentracije na cene, izboljšanja učinkovitosti in položaja družbe FedEx.
- 33 Tožeči stranki tako trdita, da kršitev pravice družbe UPS do obrambe, ki jo je Splošno sodišče ugotovilo v sodbi z dne 7. marca 2017, *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144), in napake pri presoji, ki jih družba UPS zatrjuje v podporo svoji odškodninski tožbi v zadevi T-834/17, dokazujejo, da je Komisija storila dovolj resne kršitve. V zvezi s tem se sklicujeta na tesne povezave med to odškodninsko tožbo in odškodninsko tožbo družbe UPS v zadevi T-834/17 ter pojasnjujeta, da sta imeli le zelo omejen dostop do presoj Komisije, ker nista intervenirali v podporo ničnostni tožbi družbe UPS v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 7. marca 2017, *United Parcel Service/Komisija* (T-194/13, EU:T:2017:144). Tožeči stranki sta na obravnavi izjavili, da se strinjata, da je njuna tožba tesno povezana s tožbo, vloženo v zadevi T-834/17.
- 34 Z vidika teh uvodnih ugotovitev je treba preučiti domnevne dovolj resne kršitve, ki naj bi jih vseboval sporni sklep, kot so bile razvite v prvih treh tožbenih razlogih.

Prvi pogoj za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti Unije

- 35 Dovolj resna kršitev pravnega pravila, s katerim so posameznikom podeljene pravice, je podana, kadar zadevna institucija očitno in resno krši meje svoje diskrecijske pravice, pri čemer so dejavniki, ki jih je treba v zvezi s tem upoštevati, zlasti zapletenost položajev, ki jih je treba urediti, stopnja jasnosti in natančnosti kršenega pravila ter obseg polja proste presoje, ki ga kršeno pravilo dopušča organu Unije (sodbi z dne 19. aprila 2007, Holcim (Deutschland)/Komisija, C-282/05 P, EU:C:2007:226, točka 50, in z dne 30. maja 2017, Safa Nicu Sepahan/Svet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, točka 30).
- 36 Zahteva po tem, da gre za dovolj resno kršitev pravila prava Unije, izhaja iz potrebe po tehtanju med varstvom posameznikov pred nezakonitimi ravnanji institucij na eni strani in poljem proste presoje, ki mora biti priznano zadnjemavedenim, da njihovo ukrepanje ne bi bilo onemogočeno (sodba z dne 10. septembra 2019, HTTS/Svet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, točka 34).
- 37 To tehtanje je toliko pomembnejše, ker je naloga Komisije, da opredeli in izvaja konkurenčno politiko Unije, in ima v ta namen diskrecijsko pravico (sodba z dne 23. aprila 2009, AEPI/Komisija, C-425/07 P, EU:C:2009:253, točka 31).
- 38 Drži, da bi se s tem, ko bi bilo uveljavljanje odgovornosti Unije lažje zaradi razširitve pojma dovolj resne kršitve prava Unije na vsako neizpolnitev zakonske obveznosti, ki se lahko, pa naj bo to še tako obžalovanja vredno, obrazloži z objektivnimi pritiski na Komisijo, lahko ogrozilo, celo zavrlo delovanje te institucije na področju nadzora koncentracij. Vendar lahko osebe uveljavljajo pravico do povrnitve škode, ki izhaja iz ravnanja Komisije, kadar se ta kaže v aktu, ki je očitno v nasprotju s pravnim pravilom in zelo škodi interesom teh oseb, česar ni mogoče objektivno ne utemeljiti ne pojasniti (glej v tem smislu sodbi z dne 11. julija 2007, Schneider Electric/Komisija, T-351/03, EU:T:2007:212, točki 123 in 124, in z dne 9. septembra 2008, MyTravel/Komisija, T-212/03, EU:T:2008:315, točki 42 in 43).
- 39 Taka opredelitev praga uveljavljanja nepogodbene odgovornosti Unije lahko varuje manevrski prostor in diskrecijsko pravico, ki ju mora imeti Komisija pri svojih diskrecijskih odločitvah ter svoji razlagi in uporabi upoštevni določb konkurenčnega prava Unije, ne da bi pri tem breme posledic očitnih in neopravičljivih kršitev nosile tretje osebe (glej v tem smislu sodbo z dne 11. julija 2007, Schneider Electric/Komisija, T-351/03, EU:T:2007:212, točka 125).
- 40 Tako lahko le ugotovitev nepravilnosti, ki je običajno skrbna in vestna uprava v podobnih okoliščinah ne bi storila, omogoči vzpostavitev nepogodbene odgovornosti Unije (sodba z dne 10. septembra 2019, HTTS/Svet, C-123/18 P, EU:C:2019:694, točka 43).

Domnevna dovolj resna kršitev temeljnih pravic družbe UPS in tožečih strank

- 41 Tožeči stranki trdita, da kršitev pravice družbe UPS do obrambe, ki jo je Splošno sodišče ugotovilo v sodbi z dne 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisija (T-194/13, EU:T:2017:144), pomeni dovolj resno kršitev, zaradi katere se lahko uveljavlja nepogodbena odgovornost Unije, kar Komisija izpodbija.
- 42 Res je bilo razsojeno, da je Komisija kršila pravico družbe UPS do obrambe s tem, da ji ni posredovala končne različice svojega ekonometričnega modela, kar je torej privedlo do razglasitve ničnosti spornega sklepa v celoti (sodba z dne 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisija, T-194/13, EU:T:2017:144, točki 221 in 222).

- 43 Vendar je treba opozoriti, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Splošnega sodišča nujno, da je varstvo, ki ga pravilo, navedeno v utemeljitev odškodninske tožbe, zagotavlja posamezniku, ki se nanj sklicuje, učinkovito in da je torej ta posameznik med tistimi, ki jim zadevno pravilo podeljuje pravice. Kot podlago za povrnitev škode ni mogoče priznati pravila, ki pred nezakolitostjo ne varuje posameznika, ki se nanj sklicuje, ampak nekega drugega posameznika (sodbe z dne 12. septembra 2007, Nikolaou/Komisija, T-259/03, neobjavljena, EU:T:2007:254, točka 44; z dne 14. decembra 2018, East West Consulting/Komisija, T-298/16, EU:T:2018:967, točka 142, in z dne 23. maja 2019, Steinhoff in drugi/ECB, T-107/17, EU:T:2019:353, točka 77).
- 44 V obravnavani zadevi se tožeči stranki sklicujeta na kršitev postopkovnih pravic družbe UPS kot na podlago za svoj odškodninski zahtevek, česar glede na elemente, na katere je bilo opozorjeno v točki 43 zgoraj, ni mogoče sprejeti.
- 45 Tožeči stranki vseeno trdita, da je Komisija s tem, da je v zvezi z družbo UPS ravnala nezakonito, neposredno kršila tudi njune temeljne pravice, zlasti tiste, ki izhajajo iz členov 16, 17 in 41 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (v nadaljevanju: Listina).
- 46 Vendar ni sporno, da tožeči stranki nista sodelovali v postopku nadzora koncentracije družb UPS in TNT, in to čeprav sta imeli na podlagi člena 18(4) Uredbe št. 139/2004 in člena 11(b) in (c) Uredbe št. 802/2004 možnost, da bi bili med tem postopkom zaslišani. V odgovor na vprašanja, ki jih je Splošno sodišče glede tega postavilo na obravnavi, sta tožeči stranki potrdili, da nista sodelovali v postopku, čeprav sta imeli možnost to storiti na ta način. V teh okoliščinah se tožeči stranki ne moreta utemeljeno sklicevati na to, da je Komisija njune postopkovne pravice, vključno s pravicami iz člena 41 Listine, kršila v postopku, za katerega sta se odločili, da v njem ne bosta sodelovali.
- 47 Vsekakor je treba poudariti tudi, da obveznost skrbnega ravnanja, ki jo ima Komisija na podlagi člena 41 Listine, pomeni, da mora uprava ravnati skrbno in previdno, ne pomeni pa, da bi morala odpraviti vsakršno škodo, ki gospodarskim subjektom nastane ob uresničitvi običajnih poslovnih tveganj (sodba z dne 16. decembra 2008, Masdar (UK)/Komisija, C-47/07 P, EU:C:2008:726, točka 93). Tveganje, da koncentracija ne bo dobila predhodne odobritve Komisije, pa je značilno za vsak postopek nadzora koncentracij (glej v tem smislu sodbo z dne 16. julija 2009, Komisija/Schneider Electric, C-440/07 P, EU:C:2009:459, točka 203). V teh okoliščinah se tožeči stranki torej ne moreta sklicevati na to, da je Komisija do njiju izkazala pomanjkljivo skrbnost.
- 48 Glede domnevne kršitve svobode gospodarske pobude in lastninske pravice, potrjenih v členih 16 in 17 Listine, je dovolj ugotoviti, da sta tožeči stranki zgolj navedli ta razlog za nezakolitost, ne da bi ga podprli s kakršnim koli pravnim argumentom. Ob neobstoju vsakršnih trditvev, s katerimi bi se izpodbijala veljavnost sistema nadzora koncentracij, ki izhaja iz Uredbe št. 139/2004, je treba spomniti, da je, kot je bilo navedeno v točki 47 zgoraj, tveganje odločbe o nezdružljivosti z notranjim trgom značilno za vse postopke nadzora.
- 49 Ob upoštevanju navedenega trditve, ki se nanašajo na dovolj resno kršitev temeljnih pravic tožečih strank in družbe UPS s strani Komisije, niso utemeljene in jih je zato treba zavrni.

Zatrjevani obstoj resnih in očitnih napak pri presoji koncentracije družb UPS in TNT

- 50 Tožeči stranki v podporo tej trditvi ob sklicevanju na trditve in predloge družbe UPS v zadevi T-834/17 trdita, da sporni sklep vsebuje resne in očitne napake pri presoji, brez katerih bi bilo sporazuma iz leta 2012 mogoče izvršiti. Podredno trdita, da je Komisija s tem, da je prepovedala priglašeno koncentracijo in jima preperečila izvršitev navedenih sporazumov, kršila člena 16 in 17 Listine.
- 51 Najprej je treba preveriti, ali so te trditve dopustne, pri čemer je treba upoštevati, prvič, sklicevanje tožečih strank na pisanja družbe UPS in, drugič, dejstvo, da se te trditve zdijo podprte le z izvedenskim poročilom, ki je bilo priloženo repliki.

– Sklicevanje na razloge in trditve, ki jih je družba UPS navedla v zadevi T-834/17

- 52 Zaradi tesnih povezav med to odškodninsko tožbo in odškodninsko tožbo družbe UPS v zadevi T-834/17 tožeči stranki pozivata Splošno sodišče, naj se sklicuje na pravne razloge in dejanske okoliščine, na katere se družba UPS opira v navedeni zadevi. V zvezi s tem trdita, da sta imeli le zelo omejen dostop do presoj Komisije, ker nista intervenirali v podporo ničnostni tožbi družbe UPS.
- 53 Komisija ugovarja, da tožeči stranki svojih trditev v zvezi s tem nista predstavili z zahtevano jasnostjo. Trdili naj bi le, da če ne bi bilo na kratko zatrjevanih nezakonitosti, bi bila koncentracija družb UPS in TNT odobrena, kar bi jima torej omogočilo, da bi imeli dobiček od sporazumov iz leta 2012. Po mnenju Komisije tožeči stranki, ker nista razvili svoje pravne analize in predložili dokazov v podporo svojim trditvam, Splošnega sodišča ne moreta napotiti na stališče tožeče stranke v zadevi T-834/17.
- 54 V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora v skladu s členom 21 Statuta Sodišča Evropske unije in člena 76(d) Poslovnika Splošnega sodišča vsaka tožba vsebovati predmet spora in kratek povzetek tožbenih razlogov.
- 55 Za zagotovitev pravne varnosti in učinkovitega izvajanja sodne oblasti mora biti kratek povzetek tožbenih razlogov tožeče stranke dovolj jasen in natančen, da toženi stranki omogoči pripravo obrambe in da lahko pristojno sodišče odloči o tožbi (sodba z dne 11. septembra 2014, MasterCard in drugi/Komisija, C-382/12 P, EU:C:2014:2201, točka 41).
- 56 Tožba mora zato natančno določati tožbeni razlog, na katerem temelji, tako da zgolj z njegovo abstraktno navedbo niso izpolnjene zahteve iz Poslovnika (glej sodbo z dne 11. septembra 2014, Gold East Paper in Gold Huasheng Paper/Svet, T-444/11, EU:T:2014:773, točka 93 in navedena sodna praksa).
- 57 V obravnavani zadevi zadevne trditve vsebujejo predvsem sklicevanje na tožbo, ki jo je družba UPS vložila v zadevi T-834/17.
- 58 Če bi se dopustili tožbeni razlogi, ki niso izrecno navedeni v tožbi, zato ker jih je navedla tretja stranka v drugi zadevi, na katero bi se napotilo v tožbi, bi se dovolilo obidenje zgoraj navedenih obveznih zahtev iz člena 76(d) Poslovnika (sodba z dne 14. decembra 2005, Honeywell/Komisija, T-209/01, EU:T:2005:455, točka 64).

- 59 Poudariti je treba namreč, da je istovetnost strank, zlasti tožeče stranke v obeh zadevah, bistveni pogoj za dopustnost tožbenih razlogov, domnevno navedenih s sklicevanjem na pisanja v drugi zadevi (sodba z dne 14. decembra 2005, Honeywell/Komisija, T-209/01, EU:T:2005:455, točka 67).
- 60 Tožeči stranki vseeno trdita, da se okoliščine te zadeve razlikujejo od okoliščin, ki so bile vzrok za sodbo z dne 14. decembra 2005, Honeywell/Komisija (T-209/01, EU:T:2005:455), ker se je sklicevanje družbe Honeywell jasno nanašalo na pravne razloge, medtem ko se tožeči stranki v tej tožbi ne opirata na pravne razloge, ki jih je navedla družba UPS, ampak na upoštevno dejansko stanje zadeve.
- 61 Vendar je dovolj ugotoviti, da v nasprotju s tem, kar trdita tožeči stranki, njuna tožba vsebuje splošno sklicevanje na tožbo družbe UPS v zadevi T-834/17 za dokaz, da je Komisija storila več resnih in očitnih napak pri vsebinski presoji koncentracije družb UPS in TNT, ki vplivajo na veljavnost spornega sklepa, kar zadeva analizo koncentracije cen, presojo izboljšanja učinkovitosti, presojo konkurenčnosti družbe FedEx in analizo intenzivnosti konkurence. Ta napatitev sovпада z navedbo tožbenih razlogov in glavnih trditev v obvestilu o tožbi, vloženi 29. decembra 2017 v zadevi T-834/17, kakor je bilo objavljeno v *Uradnem listu* (UL 2018, C 72, str. 41).
- 62 Iz navedenega izhaja, da je splošno sklicevanje tožečih strank na tožbo, ki jo je družba UPS vložila v zadevi T-834/17, nedopustno.
- 63 Ker poleg tega tožeči stranki trdita, da sta imeli pri pripravi tožbe le zelo omejen dostop do presoje Komisije, je dovolj spomniti, da tožeči stranki, kot je navedeno v točki 46 zgoraj, nista sodelovali v postopku nadzora koncentracije družb UPS in TNT, čeprav sta imeli to možnost. Poleg tega priznavata, da nista nikoli predlagali, da bi intervenirali v podporo ničnostnim predlogom družbe UPS v zadevi, v kateri je bila izdana sodba z dne 7. marca 2017, United Parcel Service/Komisija (T-194/13, EU:T:2017:144).

– *Dopustnost poročila Copenhagen Economics*

- 64 Tožeči stranki sta repliki priložili izvedensko poročilo družbe Copenhagen Economics, naslovljeno „Assessment of economic analysis of the European Commission in the UPS-TNT case“ (Ocena ekonomske analize Komisije v zadevi UPS-TNT), z dne 8. julija 2019. Komisija nasprotuje prepozni predložitvi tega poročila, ki je po njenem mnenju neupravičena. Predlaga, naj se ta listina zavrže kot nedopustna.
- 65 Tožeči stranki trdita, da je to poročilo dopustno. Bilo naj ne bi nov dokaz, ampak naj bi bili v njem združeni dokazi, ki so že bili predstavljeni pred Splošnim sodiščem. Njegova predložitev naj bi bila upravičena s potrebo, da se odgovori na odgovor na tožbo in zagotovi njuna pravica do izjave.
- 66 Opozoriti je treba, da mora v skladu s členom 76(f) Poslovnika vsaka tožba po potrebi vsebovati dokaze in dokazne predloge. Člen 85(1) Poslovnika določa, da se dokazi predložijo in dokazni predlogi podajo v okviru prve izmenjave vlog. V členu 85(2) tega poslovnika je dodano, da lahko stranke v utemeljitev svojih trditev dokaze predložijo ali dokazne predloge podajo še v repliki in dupliki, če upravičijo zamudo pri njihovi predložitvi oziroma podaji.
- 67 Čeprav morajo stranke v skladu s pravilom o prekluziji iz člena 85(1) Poslovnika obrazložiti zamudo pri predložitvi dokazov ali podaji novih dokaznih predlogov, je sodišče Unije pristojno za preveritev utemeljenosti razloga za zamudo pri predložitvi teh dokazov ali podaji teh dokaznih

predlogov in, odvisno od primera, njihove vsebine, poleg tega je, če ta prepozna predložitev oziroma podaja ni pravno zadostno utemeljena, pristojno, da jih zavrne. To, da stranka prepozno predloži dokaze ali poda dokazne predloge, je med drugim mogoče upravičiti z dejstvom, da ta stranka prej ni mogla razpolagati z zadevnimi dokazi, ali s tem, da prepozna predložitev s strani nasprotne stranke upravičuje, da se spis dopolni, da se tako zagotovi spoštovanje načela kontradiktornosti (sodba z dne 16. septembra 2020, BP/FRA, C-669/19 P, neobjavljena, EU:C:2020:713, točka 41).

- 68 V obravnavani zadevi tožeči stranki v repliki trdita, da sta poročilo Copenhagen Economics predložili, da bi med drugim dokazali, da pristop Komisije tako zaradi neposredovanja končnega ekonometričnega modela družbi UPS kot zaradi neprimerne uporabe tega modela za vsebinsko odločitev, da je treba priglašeno koncentracijo prepovedati, tako bistveno odstopa od najboljših praks ter njene lastne prakse v prejšnjih in poznejših zadevah, da je njen pristop v spornem sklepu zato očitno nerazumen.
- 69 Iz replike tako izhaja, da je namen tega poročila podpreti trditve o obstoju resnih in očitnih napak pri presoji Komisije v zvezi s koncentracijo družb UPS in TNT, v podporo katerim tožeči stranki v tožbi nista niti razvili nobenih drugih trditvev, razen splošnega sklicevanja na tožbene razloge in trditve družbe UPS v zadevi T-834/17, niti podali dokaznega predloga. Iz tega sledi, da sta tožeči stranki poročilo Copenhagen Economics predložili prepozno, ne da bi to upravičili in ne da bi se to poročilo lahko štelo za nasprotni dokaz ali razširitev dokaznih predlogov, podanih po nasprotnem dokazu nasprotne stranke.
- 70 V teh okoliščinah je treba poročilo Copenhagen Economics razglasiti za nedopustno zaradi neupravičene prepozne predložitve.
- 71 Ker tožeči stranki v utemeljitev napak pri presoji, ki jih je domnevno storila Komisija, nista navedli nobenega elementa, razen da sta napolnili na tožbene razloge in trditve družbe UPS v zadevi T-834/17 ter predložili poročilo Copenhagen Economics, je treba ugotoviti, da trditve v zvezi z obstojem resnih in očitnih napak pri presoji koncentracije družb UPS in TNT, ki jo je opravila Komisija, niso podprte.
- 72 Zato je treba te trditve v celoti zavrniti.
- 73 Ker tožeči stranki nista dokazali obstoja dovolj resnih kršitev, ki jih vsebuje sporni sklep, eden od treh kumulativnih pogojev, zahtevanih za uveljavljanje nepogodbene odgovornosti Unije, ni izpolnjen, tako da tožba ni utemeljena.
- 74 Ob upoštevanju vsega zgoraj navedenega se tožba zavrne, ne da bi bilo treba preučiti trditve tožečih strank, predstavljene v okviru četrtega in petega tožbenega razloga, katerih namen je dokazati obstoj škode in vzročne zveze. Ker tožba ni utemeljena, ni treba odločiti o vprašanju, ali so predlogi tožečih strank zastarali (glej v tem smislu sodbo z dne 13. julija 1961, Meroni in drugi/Visoka oblast, 14/60, 16/60, 17/60, 20/60, 24/60, 26/60 in 27/60 ter 1/61, EU:C:1961:16, str. 341).

Stroški

- 75 V skladu s členom 134(1) Poslovnika se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki. Ker tožeči stranki nista uspeli, se jima v skladu s predlogom Komisije naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (sedmi razširjeni senat)

razsodilo:

1. Tožba se zavrne.

2. Družbama ASL Aviation Holdings DAC in ASL Airlines (Ireland) Ltd se naloži plačilo stroškov.

Papasavvas

da Silva Passos

Reine

Truchot

Sampol Pucurull

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 23. februarja 2022.

Podpisi